

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۰۱

محمدسمیع صادق

بناغلي عبدالباري جهاني ته پرانيستی ليک

محترم جهاني صاحب!
سلامونه!

زه تاسو ته د يو داسي شخص په توگه دا ليک ليکم چي ستاسو د شعرونو په سيوري کي ئي ژوند کړی دی. ستاسو شاعري زما لپاره هغه کړکی وه چي د ژوند د دېوالونو تر منځ ئي رڼا راوستله، د تفکر و دښت ته د ژوند سيند ده، او و درني چوپتيا ته خواخوږي ملگري.

کله کله گورم چي تاسو د خلگو د خبرو او بي پروا تبصرو له امله خفه کېږئ ، له خپل دريځ او خبرو نه تېرېږئ، او له هر چا څخه د احترام تقاضا کوئ، نو ځان اړ بولم چي د يو کشر په صفت تاسو ته يو څه وليکم.

جهاني صاحب! اوسنی نړی هغه پخوانی نړی نه ده چيري چي حکمت يوازي شاگردانو ته سپارل کېږئ او يا شعرونه يوازي د دربارونو او د مينوالو په حلقو کي لوستل کېدل. نن هر سم او نا سم ږغ ته يو پلېټ فارم ورکړل سوی دی يعني د پوهی او د ناپوهی دواړو آوازونه خپاره دي . ستاسو په څېر يو شاعر ، چي خپل زړه زمور سره شريکوي، به خامخا هم دعاوي اوري او هم به سپکاوی، هم درناوی او هم تمسخر. خو دا خبره مه هېږوئ چي جهالت يو شور دی حقيقت نه دی.

له تاريخه مور ته دا څرگنده ده چي هر هغه څوک چي په اخلاص سره خبرې کوي تل د خپل زمان د بي صبری له لوري ازمويل سوی دی. پر حضرت محمد صلی الله عليه وسلم ملنډي وهل سوي دي، جلاوطنی ته اړ کړل سوی دی او د ډبرو تېری پر سوی دی، خو هغه خپل پيغام ته تر هغه وخته ادامه ورکړه تر څو چي ملتونه بدلېدل. سقراط د اتن د قاضيانو مخي ته ودرېد، هېڅ چاپلوسي ئي ونه کړه او د زهر و جام ئي نوش کړ خو د حقيقت له پلټني څخه ئي انکار ونه کړ. منصور حلاج د خپل زړه د عقيدې په ويلو وژل سوی دی، خو د هغه د خبرو تر څو پېږيو وروسته هم ازانگي گونگي سوي نه دي. گاليلو تمسخر ولېد او چوپتيا ته اړ سو، خو د اسمانونو بڼه ئي له تل لپاره بدله کړه. زمور شاعرانو هم، له رومي څخه تر غالبه او له پيررويشانه تر رحمانه په خپل ژوند کي رد او سپکاوی ليدلی دی. خو تاريخ د هغو کسانو ږغونه نه دي خوندي کړي چي دوی ته ئي ښکښل کول؛ بلکه د دغو پوهانو د خبرو اورئې په کاغذي پاڼو کي تر اوسه لا هم بل ساتلی دی.

گرانه مشره، تاسو هم د همدې نه ماتېدونکي ځنځير يوه کړی ياست، د حقيقت ويونکو، د خوب ليدونکو، د شاعرانو او پوهانو. که دغو لويانو د خلکو له ازاره خلاصون ونه موند، نو ولي تاسو له دې توندي نړی څخه د نرم چلند تمه لرئ؟ خپل زړه مو مه خفه کوئ. تيري يوازي د هغو ونو پر لور غورخول کېږي چي ميوې لري؛ وچي درختي څوک په کانو نه ولي.

تاسو سپينزيری ياست، علميت مو ډېر دی، او د درناوي وړ ياست لکه څرنگه چي تاسو خپله هم هميشه يادونه کړي ده. خو درناوی، لکه څنگه چي تاسو ښه پوهېږئ، تل په خپل وخت کي نه راځي. ځيني وختونه لسيزي وروسته راځي، ځيني وختونه يوازي له مړيني وروسته. مهمه خبره دا نه ده چي خلک دي حقايق همدا اوس ومنې، اړينه دا ده چي حقيقت تل پاته وي. او حقيقت تل صبر کوي، د هغه دښمنان تل له منځه ځي. او بيا تاسو د داسو خلگو څخه د عزت توقع لرئ چي له هغو سره دا شته مني گړدسره سته نه، نو تاسو ته به ئي څنگه درکړي؟

هره سپکه خبره چي پر تاسو يا و تاسو ته کېږي، دا د دي نښه ده چي ستاسو خبري ژوندی دي. مړي نه سپکېږي، يوازي ژوندي سپکېږي. يوازي هغه څوک چي د فکر ولاړي اوبه خوځوي، د مخالفت څپي راپورته کوي. او مخالفت ستاسو د ناکامی نښه نه ده، بلکه ستاسو د ځواک نښه ده.

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په خبر و لولی

نو تاسو لیکلو ته دوام ورکړئ او هغه وواياست چې ویل ئې اړین بولئ. د خبرو او نظرونو طوفان دي ستاسو شاوخوا وگرځي، خو تاسو دې طوفان ته مه ورننوځئ. ستاسو دنده دا نه ده چې منتقدان چوپ کړئ، بلکه دا ده چې له خپلې لیدلارې سره وفاداره پاته سئ. تاسو یو یاغي شاعر یاست، یاغي شاعر یعنی یو داسې څوک چې حتی د تختونو د فرمانونو پر وړاندې هېڅکله سر نه ټیټوي. نو بیا څنگه کېدای سې چې ستاسو په څېر شخصیت دي د عامو خلکو د سپکو تبصرو او تشو خبرو څخه متزلزله سې، کوم چې د ادب او هنر له جوهره بې برخې دي؟ ستاسو د کلام وزن د تلپاتې وختونو دی، نه د ناپوهانو د لنډمهاله شور لپاره. هغه ستاسو خپل بیت به درپه یاد کړم:

خالق می ککری سجدي ته نه ده پیدا کړی تندبه ماتوم دي لگومه خو دي نه!

ستاسو قدآور شخصیت نه باید د یو څو خلکو د تعصب په نعرو کې ورک سې، تاسو سمندر یاست او هغوی د غاړې ځگ. لکه څنگه چې مولانا ویلی دي:

تو قطره ای در اقیانوس نیستی تو تمام اقیانوسی در یک قطره

دروند او د درناوی وړ استاده، تاسو د یوه بهېدونکي سیند په څېر یاست چې باید تل پر مخ ولاړ سې. تاسې نه سئ کولای چې د هرې وړې شگې او هرې ځانګې سره په لاره کې ودرېږئ او شخړه وکړئ. تاسې باید روان پاته سئ، ځکه چې پر هر ګودر د علم او ادب تېري ستاسو د حکمت د آب په تمه دي. په درناوي، مینې او منني سره

محمدسمیع صادق